

1417

2. Beh. af Lovf. om det offentlige Fattigvæsen.

1418

Slag af Medlemmer udenfor Udvalget til 2den Behandling af dette Lovforslag, maatte jeg bede indleverede i Bureauet inden Onsdag Middag Kl. 12.

Næste Møde vil blive afholdt førstkommande Tirsdag Middag Kl. 1 1/2 og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen.

Mødet hævdes Kl. 4 3/4.

Jem og tredsindstyvende Møde.

Tirsdagen den 29de April Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen.

Formanden: Det er det 3die Kapitel af Lovforslaget med de dertil hørende Endringer og Underændringsforslag, som jeg sætter under Forhandling. Som de Herrer ville vide, er der af Udvalget stillet et stort Endringsforslag til dette Kapitel, nemlig Forslag til en hel ny Affattelse af samme, og til dette Endringsforslag er der igen stillet toende Underændringsforslag, af hvilke det ene som det i Ordret ligger, vil udelukke det andet. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Grunden til, at vi have tilladt os at foreslå en anden Affattelse af det 3die Kapitel, er navnlig den, at vi i en Mængde Punkter afvige fra Regeringsforslaget, saaledes at det for os var vanstelig at udarbejde vore En-

dringsforslag uden derved at gjøre det Hele noget uoverskueligt og Redaktionen meget tvungen og uheldig. Derfor havde vi foretrukket at formulere Paragraferne saaledes, som de maatte komme til at lyde, naar de skulle tilfredsstille den Opfattelse af Forholdet, som vi ville gjøre gjældende. For det Første indeholdes der, som det vil ses, ikke lidt bestemtere Regler for Forsørgelsesmaaden i Regeringslovsforslaget, end vi have troet det rigtigt at fastsætte. Vi have ment, at baade Kommunerne Stilling krævede, at de paa dette Punkt maatte have friere Hænder, og at ogsaa det naturlige Forhold og de forskjellige praktiske Hensyn rundt omkring i Landet fordrede dette. Det Første, der saaledes mødte os ved at betragte Regeringens Forslag og navnlig dens § 30, er det, at Regeringens Forslag jo maa forstaaes saaledes, at det som Regel foreskriver, at Forsørgelsen skal finde Sted derved, at de Trængende indlægges i Forsørgelses- og Arbejdsanstalter. Det er klart, at naar man betragter Sagen fra det Standpunkt, fra hvilket Fattigkommissionen betragtede den, vil en saadan Regel staa som den naturlige, da Fattigkommissionens Betragtningmaade jo hvilede paa den Forudsætning, at der bestod et frivilligt Fattigvæsen ved Siden af det tvungne, saaledes at det offentlige eller tvungne Fattigvæsen kun skulde beskæftige sig med de Personer, som det frivillige Fattigvæsen ikke ansaa det for rigtigt at understøtte. Under denne Forudsætning vil det kunne stille sig som meget naturligt at foreskrive som Regel, at disse Personer, som det frivillige Fattigvæsen ikke vil tage under Armene, bør dog ogtages i Arbejds- og Forsørgelsesanstalter. Men hele denne Forudsætning foreligger jo hverken for Regeringsforslaget eller for os. Hvad vi end mene om det frivillige Fattigvæsen, og hvor meget vi end maatte ønske at fremme det, saa have vi dog i Udvalget været enige om, at man ikke saaledes kunde medoptage det som Faktor i sin Helhed, fordi man i ethvert Fald maatte indrømme, at det ingenlunde var sikkert, at et saadant frivilligt Fattigvæsen vilde komme tilstede allevegne, eller at det vilde blive kraftigt nok alle Steder til at løse den samme Opgave. Derfor have vi i den Henseende stillet os paa samme Standpunkt som Lovforslaget, idet vi have ment, at Reglen om den offentlige Fattigforsørgelse maa gives uden Hensyn til, om en privat Fattigforsørgelse kommer i Stand paa Stedet eller ei, men under denne Forudsætning er det forekommet os, at det ikke vilde være rigtigt at opstille nogen almindelig Regel om, at det skulde være det Sæd-